Dopis z Čech.

(Od stálého zpravodaje.)

Žijeme tedy ve výminečném stavu. Vysvětlili jsme posledně význam výminečného tohoto opatření a dnes nezbývá nám než dodati, co se dále sběhlo.

Výminečný stav postihl jen Prahu a okolí; ostatní Čechy jsou volny, ač tím slovem "volny" sluší rozuměti volnost rakouskou. Nejsou ve výminečném stavu sic, ale přece i na venku se konfiskuje a zakazuje o překot.

Ba došlo již i k zavírání. Bylo by snad tak nejlépe pozavříti, co nepohodlno, byl by pokoj; tak aspoň soudí vládní politikové.

Zatím jen do vazby dán redaktor "Neodvislosti", Hajn. Redaktor "Nár. Listů" z policejního ředitelství ani nevyjde, má tam stálé potahování. Do redakcí ostatních listů svobodomyslných policisté docházejí, pátrají po rukopisech, hledají, kde koho přiskřípnout.

Jen "Hlas Národa" a "Česká (?) Politika" nejsou pod dozorem. Důkaz to, jaké a či jsou to listy.

Čísti tyto listy v době výminečného stavu v Praze je až stydno.

Soudilo se, že nátlak a násilí vládní sjednotí. Čechy v mocný šik oposiční, v šik jediný a zatím staročeské ty listy mají škodolibou radost z výminečných opatření, jásají, schvalují je, posmívají se Mladočechům, že to jest jejich zásluhou, štvou na ně a řádí až zběsile.

Neznajícím poměry, zdálo by se, že to činí z politické nevraživosti. Však příčina je jiná.

Staročeské listy vědí, že jediný výpad "Národních Listů" by v tomto stavu věcí list ten zničil. Vzali by mu život, zastavili by jej. A proto jako zběsilí dorážejí na svobodomyslný orgán, hodlajíce strhnouti jej z reservace, kterou si list byl nucen uložiti; hodlají jej krátce zničiti v bláhové naději, že snad potom by ony samy ovládly pole, že byly by jedinými, rozšířenými českými listy!

Tedy zisk, holý zisk je příčinou toho štvaní a proto je ono tak hnusné až stydno.

Samy listy konservativní odsuzují je a s nimi každý, kdo má čest v těle.

Dorážeti na spoutaného dovede jen podlý zbabělec.

Ostatně naděje staročeských politiků je marná. Národní Listy s opovržením odmítají štěkot těch hafanů pro ně nedají se svésti k nepředloženému skutku u vědomí své povinnosti: nemohou-li cele, tož pokud útěz sáhá, aspoň potud hájí zásady svobodomyslné, je šíří a lid informují.

A kdyby konečně i došlo na záhubu "Nár. Listů", v týž den byl by nový denník založen v Praze a kdyby v tom dály se překážky, tož mimo Prahu.

Tak alespoň již to učinila zastavená v Praze "Neodvislost". Od ... počne vycházeti v Kolíně. Proto marné, marné Staročechů naděje. — Zatím, ač hodně sešněrovány a ...vány, "Nár. Listy" vycházejí ...dně dál....

Následky výminečného stavu jeví se denně dál. Činnost svobodomyslných politických spolků je zastavena, činnost spolků zábavních omezena, přistřižena tak, že i do výborových schůzí dochází policejní zřízenec; schůze politické jsou též zakázány; četnictvo rozmnoženo tak, že v hostincích četněji navštěvovaných sedá některý "tajný"; český pluk z Prahy přeložen a do Prahy vtaženi Němci, kteří jsou stále v pohotovosti ve zbrani; studentům na středních školách zakázáno po 7. večer choditi po ulici, ulicemi procházejí a po silnicích chodí stráže s nasazenými bodáky......inu, ...zemský ráj to u nás na pohled!

A přece často jsou potyčky lidu se stráží, při nichž se bezohledně zatýká.

Výminečný stav potrvá. Nejdříve bude předložen říšské radě k schválení a dá se souditi, že Němci a Poláci jej schválí! S nimi snad i hofráti a staročeši Pollack, Dostal. Leč co potom?

Soudí Taaffe, že Mladočechy výminečným stavem udolá? To se klame. Naopak odpor opposice poroste. Nezbude tedy než obrátit a vyjednávat s Čechy. Vždyť i německé listy to uznávají a píší......

Vídeňský "Deutsches Volksblatt", jenž nedávno proti nám Čechům ještě nejzuřivěji polemisoval a po něm liberecká, německo-národní "Deutsche Volkszeitung" volají k Němcům, aby se probudili ze spánku svou—dokud ještě zbývá jim k tomu času — dohodli s námi svobodomyslnými Čechy o federativní zřízení Rakouska, kde by každému národu bylo přáno, aby byl po své fasoně šťastným a svobodným ve vlasti své. "Pryč s centralismem!" volají svorně oba tyto listy. A co je vede, co je přimělo k tomuto obratu? Doznávají to nepokrytě. Strach před silou naší pravdy a našeho práva. Cítí a uznávají, že my Čechové máme pravdu, když od časů Havlíčkových dokazujeme, že různorodá říše habsburská může jen ve formě federativního soustátí býti týnem svobody, práva a blaha svých národů, cítí a uznávají, že my Čechové máme pravdu, když dovoláváme se svézákonnosti a státoprávnosti pro trojjediné země koruny české, i obávají se, že tato naše pravda dříve neb později přese všechno zvítězí.

"Po výminečném stavu", argumentují, "nadejde potřeba usmířiti roztrpčených Čechův, počne se s nimi vyjednávati a vyhoví se konečně jejich požadavkům. Myšlénka státního práva a myšlénka federace rakouské, za kterou Češi zápasí a trpí, zvítězí a běda nám Němcům, zvítězí-li proti nám. Uchopme se jí tedy my Němci ruče sami; staňme se ze Šavlů Pavly, z centralistů federalisty a dohodněme se s Mladočechy na základě federalistického programu, žádajíce toliko, aby nám Němcům v Čechách a na Moravě ušetřili a zajistili posavadní naši posici národní". —

Tak soudí Němci nejrázněјší barvy o významu a síle našeho národa a jeho spravedlivé věci ve chvíli, kdy mizerný staročeský tisk skuhrá píseň milotovskou: "Běda, jsme ztraceni!" Divné city projímají českou hruď, čteme-li v libereckém časopise německo-nacionálním tyto věty: "Jsme přesvědčeni, že je příkazem státní nutnosti, aby se naše mocnářství přetvořilo ve smyslu federačním a že tím německo-národnímu zájmu bude nejlépe vyhověno. Ještě stojíme s tímto názorem osamělí, ale přijde čas, kde statisícové a milliony Němcův v Rakousku budou s námi za jedno. Dejž Bůh, by pak nebylo příliš pozdě. — —"

Nuže, když takto píší zaryté německé listy, pak zřejmo, že věc naše není ztracena, že zvítězí, o čemž my jsme a list váš nikdy nepochybovali. A ještě více: Touto řečí německých listů plní se naše dávné předpovědění, že Němci mnozí dohnáni ještě rádi jednou společně s námi budou pracovati o naše státoprávní zájmy.

Ejhle, naše kapitoly se naplňují. Proto vytrvejme! Spolkněme hořkou pilulku výminečného stavu klidně, my jej přečkáme, však nejspíše, že se zalkne ten, kdo ji podal.

V místodržitelském stolci chystá se změna v Čechách. Místo Thuna snad přijde také výminečný místodržitel, nějaký jenerál snad.

A mluví se i o změně v ministerstvu. Než zprávy tyto nutno přijati s reservou. Zatím nestane se nic, neb pan Taaffe uklohniv výminečný stav v Praze, odejel si po štrapáci do Nalžova odpočinout.

Stane-li se změna, stane se spíš v době zasedání říšské rady. — Vyčkáme tedy.

Volba poslance na Příbramsku za Mizu konala se 25. září. Zvolen byl Březnovský. Staročeši ani kandidáta nepostavili. Proč? Je-li úpadek Mladočechů, jak píše jistý list, proč to nedokázali skutkem. Mohli by vyhrát, vždyť Příbram, Beroun, Dobříš jsou staročeské, v nich samá šlechta, úředník vládní, knížecí.... Ale kyselé hrozny, že? Vida — zde nejjasněji vidno, že staročeské listy vědí, že ihon, ale píší přece — píší, aby psaly! Socialisté postavili na Příbramsku, kde je mnoho horníků, kandidáta Krapku.

Dopiňovací volby v Praze konati se budou v krátké době za zvláštních poměrů. Vystupující ze zastupitelstva 28 členů, z nichž pouze šest je Mladočechů (mezi nimi poslanci Sokol a Grégr) ostatních 22 jsou Staročeši. Volební zápas jest svobodomyslným rozpuštěním klubů ovšem stížen. Až to úpí podezřením, zdali Staročeši výminečný stav ze strachu před volbami v Praze si nevyprosili..........Leč doufáme, že Pražané nicméně v této velevýznamné době právě naopak dají jasnou odpověď zvolením většiny kandidátů mladočeských. Však uvidíme. Příliš doufat ale nesmíme. Praha dle našich kapitol dříve ještě dá ještě práci. — Volby vykonají se asi ve stínu bodáků......

Sucha u nás panují podnes. Nepatrná vlažička přešla v nekonečné sucho. A nyní v září máme docela i vedra.

Balon v Praze vzdor výminečnému stavu lítá vesele. Řídí jej na pozvání Surcouf, známý větroplavec z výstavy; po něm však bude plavbu konati už sama česká aeronautická společnost?—

Ruské čepice přišly v Praze do mody. Je to odpověď na výminečný stav. Mnohý zarytý policajt se nad ní rozhudruje......

Když loňského roku zavražděni byli na Rusi lékaři cholerové nemocnice, hlásaly německé listy do světa celé kroniky o barbarství ruského národa a hle, nyní podobný případ udál se i mezi "kultúrním" národem německým. V hamburském předměstí sv. Pavla došlo ku prudké srážce, poněvadž lid nechtěl plniti zdravotní nařízení, kterými má šíření cholery býti zabráněno. Zdravotní úřadníci byli i s policisty, kteří jim byli dáni k ochraně, napadeni zástupem lidí, kteří je zasypali deštěm kamení, při čemž více úředníků odneslo si bolestná poranění. Když konečně jeden z výtržníků byl zatčen, vrhl se jako zběsilý na policistu, který zatčení provedl, povalil jej k zemi a nešťastníka tak týral, že ostatní policisté co nejrychleji povolali ku pomoci vojsko. Když to na místě se objevilo a lid rozehnalo, vyšlo na jevo, ze na zemi ležící policist doslovně k smrti byl ukopán. Obličej jeho byl proměněn v nerozezcatelnou hmotu a celé ostatní tělo bylo samá rána. Takového skutku jest schopen ten vysoce vzdělaný lid německý, u něhož jest každý jiný kdo není potomkem Cimbrů a Teutonů, barbarem.

Když Hannibal

onen velký slon měl bolavou nohu, užívali dra. Hallens Barb Wire Liniment a zahojili mu ji ve čtyrech dnech.

Výletní vozy

jsou ty nejnovější, nejpohodlnější a nejpříhodnější vozy k cestování pro velké skupiny. Stěhující se osadníci, rolníci, lovecké výpravy a jiné naleznou tyto vozy na Union Pacific systemu úplně a dokonale vypravené v každém ohledu. O další podrobnosti stran těchto vozů poraďte se se svým nejbližším lístkovým jednatelem, neb kterýmkoliv jednatelem Union Pacific dráhy, aneb adresujte

E. L. Lomax,
Gen'l Pass. & Tkt. Agt.
24-5k Omaha, Neb.

Byl a nebo nebyl!

Teď se znova dostala do proudu otázka, zda-li byl aneb nebyl nějaký Jan Nepomucký. Že se světí svátek svatého Jana Nepomuckého, který měl být právě před pěti sty lety utopen, to ví ovšem každý. Však již to, že církev svatá dala si ujíti tak krásné příležitosti ku veliké pětistyleté oslavě je samo sebou až jak podezřelé. A tu není divu, že se ta otázka dostala na přetřes. Jelikož vznikla o sv. Janu pochybnost, napsal biskup královéhradecký, pověstný Brynych, ve svém kalendáři "Meči" pojednání o věci té, které řehole benediktinů v Chicagu otisknouti dala a zdarma rozšiřuje. Však v Čechách vyšel též spis Dra. Jana Herbena, pod názvem: "Jan Nepomucký, spor dějin českých s církví římskou", v němž se stránky přesně historické podává se vše co je známo o Janu Nepomuckém.

Kniha jest velmi poutavá, rozdělena na 7 oddílů a sice:

I. odd. Doktor Johánek.
II. odd. Jak roste legenda o Janu z Pomuku.
III. odd. Život blahosl. Jana Nepomuckého.
IV. odd. Z Čech do Říma.
V. odd. Blahořečení (1721) a svatořečení (1729) v Římě.
VI. odd. Na stopách dějepisného bludu.
VII. odd. Nynější stav sporu.

Tento spis vydal "Křesťanský Posel", kterýž ovšem není tak bohatým, jako svatá řehole a proto nemůže spis ten rozdávat, nýbrž prodává jej, ač za cenu každému přístupnou, totiž za 25 centů. Majíce za to, že některým našim čtenářům bude zajímavo stopovati spor tento, objednali jsme něco výtisků spisu poslednějšího a zašleme jej poštou kamkolivěk za 25 centů. Kdo chce seznati též druhou stranu, totiž vypsání těch divů a zázraků, které patronu českému se připisují, obdrží spis "Svatý Jan Nepomucký, patron český", zdarma, když si on dopíše na Řeholi Sv. Prokopa, 18. & Throop St., Chicago, Ills. Na spis Herbenův pošlete 25 centů na
10—) Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Lešetínský kovář.

Před několika lety vydána byla v Praze úchvatná výpravná báseň Svatopluka Čecha: "Lešetínský kovář." Líčeno v ní ostrými taby poněmčování českých dědin cizozemskými fabrikanty a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetínský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám poněmčovacím a zaplatí vzdor svůj životem, neboť za poněmčovately stojí mocné rameno "zákona a spravedlnosti." Báseň, psaná v slohu lehkém a přece úchvatně jímavém, způsobila veliký rozruch. Však ten trval na krátce! Vláda ji *zkonfiskovala!* Jen něco málo výtisků před konfiskací rozprodaných přišlo mezi lid.

Jsouce přesvědčeni, že přijdem vstříc přání každého milovníka ušlechtilé četby, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plném znění konfiskovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvého roku vybráno prvé vydání, skrovné ovšem, a uspořádali jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a větším formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25c. Do Čech, se zaručením správného dojití, zasíláme výtisky z prvního vydání, pokud zásoba stačí za 50 centů, z druhého vydání (ana kniha valně těžší) za 65 centů.

Adresujte:
Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Jest nejvyšší čas

pro každého, jenž trpí na revmatismus si ihned zaopatřiti "Blahníkův olej sv. Bernarda", neb v zimě se tato nemoc nejen nevyléčí, ale působí nejvíce bolestí.

Blahníkův olej sv. Bernarda, jest do dneška co nejlepší lék v trhu uznán a vyhojí co nejdříve: boule, otekliny, záněty, vyléčí dnu, hostec, píchání, stržení, *hlavně však* bolesti revmatické. Cena láhve 50c.

Dr. C. ROSEWATER,

Office: 222 v Bee budově,
roh 17. a Farnam ulice.
Telefon 501.

Residence 563 již. 26. ul., bl. St. Marys
Telefon 1211.

OMAHA, - - NEB.
Mluví česky.

DR. WALDAU,

Český lékař v Crete

Specialista pro ženské a dětské nemoci.

Písárna:
Nad Prvním Národním Bankem,
CRETE, — — NEB.

Dr. E. Holovchiner.

ČESKY LÉKAŘ.

Office na rohu 15. a Howard ul., Sheely's Block, čís. dveří 210.

OMAHA - - - NEBR.

Čís. telefonu 1438.

V písárně k nalezení od 10 do 12 ráno, od 2—4 odpol. a od 7—8 večer
Obydlí v čísle 1619 Center ulice.
Telefon v obydlí 1674.

DR. BOHUSL. MALOCH,

český lékař

PRAGUE - - NEBR.

Burlington Route

BEST LINE TO ST. LOUIS AND CHICAGO

V Praze, Saunders Co., Neb

je nyní česká lékárna

A. MAŠINDA,
zkušený lékárník,

má tam na skladě všecnny byliny, kořínky, všelijaké thé, kapky, olejíčky, šťávičky, prášky, mastě, náplastě (flastry) vodičky, pilulky, zkrátka vše, co do lékárny patří. Připravuji též rozličné mazání pro lidské neduhy i léčebniny pro domácí zvířata, a větším dílem trefím vždy na to pravé. Léků Severových a jiných t. z. patentních mám též hojný výběr, jakož i barvy, štětce, olej na barvení i na stroje, zkrátka vše, co v lékárně mívají. Zvláště velkou zásobu mám všech věcí, z kterých se recepty připravují, ať jsou již z Čech anebo od doktorů zdejších. Dlouholetý cvik mně dal mnohou zkušenost, a ta přišla a přijde mnohým krajanům vhod. — Zvláštní starostlivost věnuje receptům.

26—) A. MASINDA,
český lékárník